

UVODNA RIJEČ DEKANA

Uzoriti gospodine kardinale, preuzvišena gospodo biskupi, poštovani predstavnici javnog i političkog života u Republici Hrvatskoj, predraga braćo svećenici i drugi duhovni i pastoralni radnici, dragi gosti!

Živimo velike, dramatične trenutke, stojimo na prekretnici svijeta i naše domovine. Ne možemo biti ravnodušni pred tolikim žrtvama i stradalništvima.

Zastanimo časkom u šutnji i tihoj molitvi za sve koji dadoše živote, kojima su oduzeti najmiliji, koji zebru od tjeskobe pred budućnošću jer ostadoše bez doma i imovine. Poklonimo se pred onima koji se iskazaše srcem i ljudskošću u ovim danima.

Pozdravimo hrabrost branitelja, mudrost i razboritost odgovornih predvodnika, istinoljubivost izvještača, budnost prijatelja istine iz Europe i svijeta, prestanak oklijevanja državnika svijeta i zalaganje za pravedna i perspektivna rješenja za sve u ovom dramatičnom času europskog Istoka i srednjoeuropskih zamršenosti; posebno tragičnih mračnosti koje se – nadajmo se – pomalo ipak raspršuju i na ovim tlima jugoistočne Europe.

Pokoj vječni i svjetlost božanske topline svima koji dadoše živote!

Ovi su tjedni najvažnije *priredbe* ovog Fakulteta za permanentno obrazovanje najvećih odgovornika za duhovnu *misaonost* i promicanje čovječnosti, raspršivanje tmastih mračnosti i razbistrivanje sljepoća na ovim europskim križištima.

Izabrali smo ove godine kao temu učiteljski tekst, *magistralnu* poruku koju je poslao otac i predvodnik suvremenog kršćanstva – nositelj Petrove službe u ovom času – rimski biskup Sveti Otac Ivan Pavao II.

To je tekst koji nosi u sebi hitnosti svojstvene ovom trenutku. Urušio se ambiciozan projekt koji je beskompromisnim primjenjivanjem sile i naprežanjem pred zločinačkim uništavanjem želio sagraditi sasvim nov svijet, raskinuti s milenijima rasta humanih vrijednosti u ime novog sređivanja svijeta za koji su nas uvjerovali da u ime budućih generacija vrijedi žrtvovati sadašnje generacije.

Papin tekst bavi se pitanjem treba li se vratiti natrag u kapitalizam *sic et simpliciter*. Osnovna je poruka da nije uputno vratiti se jednostavno na staro.

Ne vraćamo se na kapitalizam i slijepu igru tržišne utakmice bez obzira na brigu za pravu slobodu svih i ljudsko dostojanstvo i transcendentalnu vrijednost svake ljudske osobe te autentičnost historijski izraslih identiteta ljudskih skupina.

Čovjek je stvoren za slobodu – inzistira papa možda više nego ikoli papa dosada. A sloboda se afirmira slobodnim dijalogom, pregovaranjem, traženjem solidarnih izlaza za sve, a ne zaoštavanjem sukoba, klasnom borbom, ratom među nacijama.

Sebi svojstvenom hitnošću za svaki povijesni Kairos – pravu prigodu – Ivan Pavao II. žuri se da nastupi u pravo vrijeme i progovori prikladnu riječ.

Ne čekati kako bi se stvari najprije raščistile pa onda nastupiti iz naknadne mudrosti i sigurnosti koja se već ustalila. Ući u kreševo kad je stvar opasno krenula, da se spriječe zla i otvore perspektive što prosijavaju iz uskrsllog Krista i blistaju iz nadahnuća njegova Duha Svetoga, kojeg nam je dao da nas pravodobno uvodi u svu istinu.

To je duša i stav sadašnjega pape. Tako je neumorno nastupao u dramatičnim danima Hrvatske i nije čekao da bude jasnije što će se dogoditi. Neumorno je ulazio u samu bitku svojom mirotvornom ljubavlju i brigom; hrvatski i slovenski narod bili su neko vrijeme tema njegova redovitog učiteljstva. Dakako u okviru brige za sve narode i ljude, za pravедnost i slobodu koja će biti za sve.

Kako bi naš Fakultet bio i mogao ostati gluh za takvog papu, izabrati za ovu godinu neku drugu temu, a ne ovu koju je on u Duhu Svetome smatrao najbitnijom za ovaj povijesni čas svijeta?

Hoćemo li tom čovjeku vjere i ocu zabrinutom za svakog konkretnog čovjeka znati biti zahvalni i mi Hrvati?

Nije li pravo da vidi naša srca otvorena i naš um zaokupljen onim što on vidi da je hitno?!

Dopustite, braćo, da u ovaj čas pozdravim ponajprije među nama nazočnoga prvog biskupa Hrvata, kardinala Franju Kuharića, kojega nam je Duh Sveti dao da nas vjernike u ovo odlučno vrijeme vodi i potiče na dobro. Ovih mi tjedana neprekidno naviru riječi proročki inspirirane na apokaliptičkom govoru Ivanova Otkrivenja:

»Anđelu Crkve u Hrvatskoj napiši: Znam tvoje srce i vidim tvoju neumornost. Ostani ustrajan u svojoj revnosti za istinu i ljubav. Ne daj se smesti u svojem naviještanju protiv osvete i mržnje. Ustraj u svojoj upornosti za umjerenost i mudrost, sućut za progonjene, u čvrstoći i hrabrosti za sve što je dobro. Pripravljam ti vijenac slave!«

Pozdravljam uzoritog gospodina kardinala Franju Kuharića, mons. Vinka Puljića, mons. Antuna Tamaruta, mons. Ćirila Kosa, mons. Đuru Kokšu, mons. Juraja Jezerinca, novoizabranoga pomoćnoga zagrebačkog biskupa Marka Culeja. Pozdravljam prof. dr. Juru Radića predstavnika Skupštine Sveučilišta u Zagrebu, i sve prisutne predstavnike teoloških učilišta. Pozdravljam gosp. Vladimira Deutscha iz Evangeličke Crkve i gosp. Jovicu Nikolića iz Pravoslavne Crkve.

prof. dr. Tomislav J. Šagi-Bunić, dekan